शृण्वन्तु शृण्वन्तु ! अस्मिन् वर्षे पर्यटनार्थं वयं सर्वे ताडोबा–अभयारण्यं **यामः** इति निश्चितम् । ✓

अमेयः
त्वं कथम् **अजानाः** ?

अन्यकक्षाच्छात्राः तथा **ब्रुवते** । अध्यापककक्षे अपि तथा चर्चाम् **अशृणवम्** । ✓

सानिका
तर्हि सत्यवचनम् ।

आर्या
अहम् अवश्यं **यामि** ।

अदितिः
सर्वे यान्ति चेत् अहमपि **एमि** ।

अद्य आरभ्य एव सिद्धतां **कुर्मः** । ✓

आर्या
अहं कन्दुकम् ,जालयष्टिकां यष्टिकन्दुकौ अपि आनयामि ।

पार्थः
अहं टोपिकां **क्रीणामि** ।

आदित्यः
अपूपं लाजान् सुपिष्टकानि अपि **क्रीणीहि** । चाकलेहान् अपि **गृहाण** ।

सानिका
आदित्यः तु सर्वदा खादनविषये एव **ब्रवीति** । अतः एव पीनः ।

आदित्यः
भवतु , तर्हि अहम् एकाकी एव **भोक्ष्ये**, न **दास्यामि** कस्मै अपि ।

अमेयः
व्याघ्रदर्शनं तत्र प्रमुखम् आकर्षणम्, अहं मम अग्रजात् चित्रग्राहकं **प्राप्नोमि** । करदीपम् अपि ।

किन्तु अमेय, यः **जागर्ति** सः एव व्याघ्रं पश्यति । त्वं तु वर्गे अपि **स्वपिषि** । ✓

भाषासूत्रम् – २

(अ) धातुतालिका: (द्वितीय: समूह:)

ज्ञा (९ उ.प.)

लट्लकार:

परस्मैपदम्				आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
जानाति	जानीत:	जानन्ति	प्रथम:	जानीते	जानाते	जानते
जानासि	जानीथ:	जानीथ	मध्यम:	जानीषे	जानाथे	जानीध्वे
जानामि	जानीव:	जानीम:	उत्तम:	जाने	जानीवहे	जानीमहे

लङ्लकार:

परस्मैपदम्				आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
अजानात्	अजानीताम्	अजानन्	प्रथम:	अजानीत	अजानाताम्	अजानत
अजाना:	अजानीतम्	अजानीत	मध्यम:	अजानीथा:	अजानाथाम्	अजानीध्वम्
अजानाम्	अजानीव	अजानीम	उत्तम:	अजानि	अजानीवहि	अजानीमहि

लोट्लकार:

परस्मैपदम्				आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
जानातु	जानीताम्	जानन्तु	प्रथम:	जानीताम्	जानाताम्	जानताम्
जानीहि	जानीतम्	जानीत	मध्यम:	जानीष्व	जानाथाम्	जानीध्वम्
जानानि	जानाव	जानाम	उत्तम:	जानै	जानावहै	जानामहै

विधिलिङ्लकार:

परस्मैपदम्				आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
जानीयात्	जानीयाताम्	जानीयु:	प्रथम:	जानीत	जानीयाताम्	जानीरन्
जानीया:	जानीयातम्	जानीयात	मध्यम:	जानीथा:	जानीयाथाम्	जानीध्वम्
जानीयाम्	जानीयाव	जानीयाम	उत्तम:	जानीय	जानीवहि	जानीमहि

लृट्लकार:

परस्मैपदम्				आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
ज्ञास्यति	ज्ञास्यत:	ज्ञास्यन्ति	प्रथम:	ज्ञास्यते	ज्ञास्येते	ज्ञास्यन्ते
ज्ञास्यसि	ज्ञास्यथ:	ज्ञास्यथ	मध्यम:	ज्ञास्यसे	ज्ञास्येथे	ज्ञास्यध्वे
ज्ञास्यामि	ज्ञास्याव:	ज्ञास्याम:	उत्तम:	ज्ञास्ये	ज्ञास्यावहे	ज्ञास्यामहे

ब्रू (२ उ.प.)

लट्लकार:

परस्मैपदम्				आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
ब्रवीति,आह	ब्रूत:, आहतु:	ब्रुवन्ति,आहु:	प्रथम:	ब्रूते	ब्रुवाते	ब्रुवते
ब्रवीषि,आत्थ	ब्रूथ:, आहथु:	ब्रूथ	मध्यम:	ब्रूषे	ब्रुवाथे	ब्रूध्वे
ब्रवीमि	ब्रूव:	ब्रूम:	उत्तम:	ब्रुवे	ब्रूवहे	ब्रूमहे

परस्मैपदम्			लङ्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
अब्रवीत्	अब्रूताम्	अब्रुवन्	प्रथम:	अब्रूत	अब्रुवाताम्	अब्रुवत
अब्रवी:	अब्रूतम्	अब्रूत	मध्यम:	अब्रूथा:	अब्रुवाथाम्	अब्रूध्वम्
अब्रवम्	अब्रूव	अब्रूम	उत्तम:	अब्रुवि	अब्रूवहि	अब्रूमहि

परस्मैपदम्			लोट्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
ब्रवीतु	ब्रूताम्	ब्रुवन्तु	प्रथम:	ब्रूताम्	ब्रुवाताम्	ब्रुवताम्
ब्रूहि	ब्रूतम्	ब्रूत	मध्यम:	ब्रूष्व	ब्रुवाथाम्	ब्रूध्वम्
ब्रवाणि	ब्रवाव	ब्रवाम	उत्तम:	ब्रवै	ब्रवावहै	ब्रवामहै

परस्मैपदम्			विधिलिङ्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
ब्रूयात्	ब्रूयाताम्	ब्रूयु:	प्रथम:	ब्रुवीत	ब्रुवीयाताम्	ब्रुवीरन्
ब्रूया:	ब्रूयातम्	ब्रूयात	मध्यम:	ब्रुवीथा:	ब्रुवीयाथाम्	ब्रुवीध्वम्
ब्रूयाम्	ब्रूयाव	ब्रूयाम	उत्तम:	ब्रुवीय	ब्रुवीवहि	ब्रुवीमहि

परस्मैपदम्			लृट्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
वक्ष्यति	वक्ष्यत:	वक्ष्यन्ति	प्रथम:	वक्ष्यते	वक्ष्येते	वक्ष्यन्ते
वक्ष्यसि	वक्ष्यथ:	वक्ष्यथ	मध्यम:	वक्ष्यसे	वक्ष्येथे	वक्ष्यध्वे
वक्ष्यामि	वक्ष्याव:	वक्ष्याम:	उत्तम:	वक्ष्ये	वक्ष्यावहे	वक्ष्यामहे

दा (३ उ.प.)

परस्मैपदम्			लट्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
ददाति	दत्त:	ददति	प्रथम:	दत्ते	ददाते	ददते
ददासि	दत्थ:	दत्थ	मध्यम:	दत्से	ददाथे	दद्ध्वे
ददामि	दद्व:	दद्म:	उत्तम:	ददे	दद्वहे	दद्महे

परस्मैपदम्			लङ्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
अददात्	अदत्ताम्	अददु:	प्रथम:	अदत्त	अददाताम्	अददत
अददा:	अदत्तम्	अदत्त	मध्यम:	अदत्था:	अददाथाम्	अदद्ध्वम्
अददाम्	अदद्व	अदद्म	उत्तम:	अददि	अदद्वहि	अदद्महि

परस्मैपदम्			लोट्लकार:	आत्मनेपदम्		
ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुष:	ए.व.	द्विव.	ब.व.
ददातु	दत्ताम्	ददतु	प्रथम:	दत्ताम्	ददाताम्	ददताम्
देहि	दत्तम्	दत्त	मध्यम:	दत्स्व	ददाथाम्	दद्ध्वम्
ददानि	ददाव	ददाम	उत्तम:	ददै	ददावहै	ददामहै

परस्मैपदम् **विधिलिङ्लकारः** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
दद्यात्	दद्याताम्	दद्युः	प्रथमः	ददीत	ददीयाताम्	ददीरन्
दद्याः	दद्यातम्	दद्यात	मध्यमः	ददीथाः	ददीयाथाम्	ददीध्वम्
दद्याम्	दद्याव	दद्याम	उत्तमः	ददीय	ददीवहि	ददीमहि

परस्मैपदम् **लृट्लकारः** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
दास्यति	दास्यतः	दास्यन्ति	प्रथमः	दास्यते	दास्येते	दास्यन्ते
दास्यसि	दास्यथः	दास्यथ	मध्यमः	दास्यसे	दास्येथे	दास्यध्वे
दास्यामि	दास्यावः	दास्यामः	उत्तमः	दास्ये	दास्यावहे	दास्यामहे

भुज् (७ उ.प.)

परस्मैपदम् (रक्षणे) **लट्लकारः** आत्मनेपदम् (भोजने)

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
भुनक्ति	भुङ्क्तः	भुञ्जन्ति	प्रथमः	भुङ्क्ते	भुञ्जाते	भुञ्जते
भुनक्षि	भुङ्क्थः	भुङ्क्थ	मध्यमः	भुङ्क्षे	भुञ्जाथे	भुङ्ग्ध्वे
भुनज्मि	भुञ्ज्वः	भुञ्ज्मः	उत्तमः	भुञ्जे	भुञ्ज्वहे	भुञ्ज्महे

परस्मैपदम् **लङ्लकारः** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
अभुनक्-ग्	अभुङ्क्ताम्	अभुञ्जन्	प्रथमः	अभुङ्क्त	अभुञ्जाताम्	अभुञ्जत
अभुनक्-ग्	अभुङ्क्तम्	अभुङ्क्त	मध्यमः	अभुङ्क्थाः	अभुञ्जाथाम्	अभुङ्ग्ध्वम्
अभुनजम्	अभुञ्ज्व	अभुञ्ज्म	उत्तमः	अभुञ्जि	अभुञ्ज्वहि	अभुञ्ज्महि

परस्मैपदम् **लोट्लकारः** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
भुनक्तु	भुङ्क्ताम्	भुञ्जन्तु	प्रथमः	भुङ्क्ताम्	भुञ्जाताम्	भुञ्जताम्
भुङ्ग्धि	भुङ्क्तम्	भुङ्क्त	मध्यमः	भुङ्क्ष्व	भुञ्जाथाम्	भुङ्ग्ध्वम्
भुनजानि	भुनजाव	भुनजाम	उत्तमः	भुनजै	भुनजावहै	भुनजामहै

परस्मैपदम् **विधिलिङ्लकारः** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
भुञ्ज्यात्	भुञ्ज्याताम्	भुञ्ज्युः	प्रथमः	भुञ्जीत	भुञ्जीयाताम्	भुञ्जीरन्
भुञ्ज्याः	भुञ्ज्यातम्	भुञ्ज्यात	मध्यमः	भुञ्जीथाः	भुञ्जीयाथाम्	भुञ्जीध्वम्
भुञ्ज्याम्	भुञ्ज्याव	भुञ्ज्याम	उत्तमः	भुञ्जीय	भुञ्जीवहि	भुञ्जीमहि

परस्मैपदम् **लृट्लकारः** आत्मनेपदम्

ए.व.	द्विव.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्विव.	ब.व.
भोक्ष्यति	भोक्ष्यतः	भोक्ष्यन्ति	प्रथमः	भोक्ष्यते	भोक्ष्येते	भोक्ष्यन्ते
भोक्ष्यसि	भोक्ष्यथः	भोक्ष्यथ	मध्यमः	भोक्ष्यसे	भोक्ष्येथे	भोक्ष्यध्वे
भोक्ष्यामि	भोक्ष्यावः	भोक्ष्यामः	उत्तमः	भोक्ष्ये	भोक्ष्यावहे	भोक्ष्यामहे

जिज्ञासापत्रम्

१) तालिकां पूरयत ।

धातव:	अर्थ:	लकार:	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
ब्रू (२ उ.प.)	वदति	लङ्	______	अब्रूताम्	अब्रुवन्
दा (३ उ.प.)	यच्छति	लट्	______	ददाते	ददते
		लोट्	______	दत्तम्	दत्त
भुज् (७ उ.प.)	खादति	लट्	______	भुञ्जाथे	भुङ्ग्ध्वे
		विधिलिङ्	भुञ्जीत	भुञ्जीयाताम्	______
ज्ञा (९ उ.प.)	अवगच्छति	लट्	जानीते	जानाते	______
		लोट्	______	जानावहै	जानामहै
ग्रह् (९ उ.प.)	स्वीकरोति	लट्	गृह्णामि	गृह्णीव:	______

पठत–बोधत–कण्ठस्थीकुरुत

दशलकारा:

[१]लट् वर्तमाने [२]लेट् वेदे भूते [३]लुङ् [४]लङ् [५]लिटस्तथा ।
विध्याशिषौ तु [६]लिङ्–[७]लोटौ [८]लुट् [९]लृट् [१०]लृङ् च भविष्यति ।।

(आ) वाच्यपरिचयः ।

अस्माभिः कर्तृवाच्यं कर्मवाच्यं च गतवर्षे पठिते । कर्तृवाच्यं क्रियापदं कर्तृपदं बोधयति । अधुना वाच्यपरिवर्तनं पश्यामः ।

सकर्मकं कर्तृवाच्यम् → **कर्मवाच्यम्**

राम: ग्रन्थं पठति । → रामेण ग्रन्थः पठ्यते ।

बालकः ग्रन्थान् पठति । → बालकेन ग्रन्थाः पठ्यन्ते ।

रामः	ग्रन्थं	**पठति ।**
कर्तृपदम्	कर्मपदम्	क्रियापदम्
प्रथमा (१)	द्वितीया (२)	प्रथमान्तपदानुसारम् (१)

रामेण	**ग्रन्थः**	**पठ्यते ।**
कर्तृपदम्	कर्मपदम्	क्रियापदम्
तृतीया (३)	प्रथमा (१)	प्रथमान्तपदानुसारम् (१)

अकर्मकं कर्तृवाच्यम् → **भाववाच्यम्**

मधुरा पतति । → मधुरया पत्यते ।

बालिकाः पतन्ति । → बालिकाभिः पत्यते ।

मधुरा		**पतति ।**
कर्तृपदम्	कर्मपदम्	क्रियापदम्
प्रथमा (१)	नास्ति (०)	प्रथमान्तपदानुसारम् (१)

मधुरया		**पत्यते ।**
कर्तृपदम्	कर्मपदम्	क्रियापदम्
तृतीया (३)	नास्ति (०)	नित्यं प्रथमपुरुष-एकवचने (१)

कर्तृवाच्यम्

बालकः श्लोकं **गायति** ।
माला पुष्पाणि **नयति** ।
अहं मुकुन्दं **स्मरामि** ।
त्वं रोटिकाः करोषि ।
सूर्यः प्रकाशं ददाति ।
माता अस्मान् ताडयति ।
पिता त्वाम् उपदिशति ।
ऋषिः युष्मान् वदति ।
त्वं मां पृच्छसि ।
______ ______ ______।
राजा मन्त्रिणम् आह्वयति ।
शृगालः मृगकाकौ पश्यति ।

कर्मवाच्यम्

बालकेन **श्लोकः गीयते** ।
मालया **पुष्पाणि नीयन्ते** ।
मया **मुकुन्दः स्मर्यते** ।
______ रोटिकाः क्रियन्ते ।
______ प्रकाशः दीयते ।
______ वयं ताड्यामहे ।
पित्रा ______ उपदिश्यसे ।
ऋषिणा ______ उद्यध्वे ।
त्वया ______ पृच्छ्ये ।
मया माता वन्द्यते ।
राज्ञा मन्त्री आहूयते ।
______ ______ ______ ।

अन्यलकारेषु प्रयोगपरिवर्तनम् ।

बालकः श्लोकम् **अगायत्** ।	बालकेन **श्लोकः अगीयत** ।
बालकः श्लोकं **गायतु** ।	बालकेन **श्लोकः गीयताम्** ।
बालकः श्लोकं **गायेत्** ।	बालकेन **श्लोकः गीयेत** ।

लकारजगत् – (ब)(लिट्) ।

मनुष्यः गृहे अवसत् ।

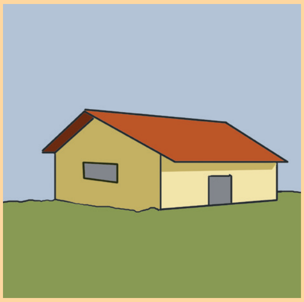

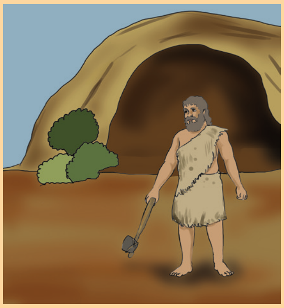

आदिमानवः गुहायाम् **उवास** ।

ह्यः	पुरा
मोहनः पाठशालाम् अगच्छत् ।	श्रीकृष्णः सान्दीपनिमुनेः आश्रमं **जगाम** ।
छात्राः पुस्तिकाः अयच्छन् ।	देवाः शस्त्राणि **ददुः** ।
गन्धारः फलम् अखादत् ।	श्रीरामः बदरीफलानि **चखाद** ।
बालकः देवम् अनमत् ।	कर्णः शक्रं **ननाम** ।

प्राचीनकाले	ह्यः	अद्य (0)	श्वः/आगामिकाले
चकार	अकरोत्	करोति	करिष्यति
(**लिट्**)	(लङ्)	(लट्)	(लृट्)

भूतकालः ।

प्रथमः ।	द्वितीयः ।	तृतीयः ।
अनद्यतनः (लङ्लकारः)	परोक्षः (लिट्लकारः)	सामान्यः/अद्यतनः (लुङ्लकारः)
अगच्छत्	**जगाम**	अगमत्

परोक्षभूतकालः अतिप्राचीनत्वं सूचयति । परोक्षः नाम अक्ष्णोः परम् ।

परस्मैपदम्   **लिट्–प्रत्ययाः**   आत्मनेपदम्

ए.व.	द्वि.व.	ब.व.	पुरुषः	ए.व.	द्वि.व.	ब.व.
अ	अतुस् (अतुः)	उस् (उः)	प्रथमपुरुषः	ए	आते	इरे

अभ्यस्त–लिट्लकारः (परोक्षभूतकालः)

अभ्यासः नाम पुनरावृत्तिः । अतः प्रथमवर्णस्य पुनरावृत्तिः यस्मिन् भवति, सः अभ्यस्तः परोक्षभूतकालः ।

यथा दा – ददौ ददतुः ददुः

पा – पपौ पपतुः पपुः ।

ज्ञा – जज्ञौ जज्ञतुः जज्ञुः ।

दृश् – ददर्श ददृशतुः ददृशुः ।

या – ययौ ययतुः ययुः ।

षष्ठः पाठः संस्कृतनाट्ययुग्मम् । (सरलार्थलेखनार्थम्)

प्रथमं पुष्पम्

संस्कृतकविषु कालिदासस्य स्थानम् अनन्यसाधारणम् । 'अभिज्ञानशाकुन्तलम्' इति तस्य प्रसिद्धं नाटकम्। तस्य काव्यनाटकेषु भारतीयसंस्कृतेः मूल्यानां च प्रतिबिम्बं दृश्यते । इदानीन्तनकालेऽपि तस्य साहित्यं जनान् रञ्जयति ।

(ततः प्रविशति वैखानसः, अन्यौ तापसौ च)

वैखानसः – (राजानम् अवरुध्य) राजन् ! आश्रममृगोऽयं, न हन्तव्यः, न हन्तव्यः । आशु प्रतिसंहर सायकम्। राज्ञां शस्त्रम् आर्तत्राणाय भवति न तु अनागसि प्रहर्तुम् ।

दुष्यन्तः – प्रतिसंहृत एषः सायकः । (यथोक्तं करोति)

वैखानसः – राजन् ! समिदाहरणाय प्रस्थिता वयम् । एष खलु कण्वस्य कुलपतेः अनुमालिनीतीरमाश्रमो दृश्यते। प्रविश्य प्रतिगृह्यताम् आतिथेयः सत्कारः ।

दुष्यन्तः – तपोवननिवासिनामुपरोधो मा भूत् । अत्रैव रथं स्थापय यावदवतरामि ।

सूतः – धृताः प्रग्रहाः । अवतरतु आयुष्मान् ।

दुष्यन्तः – (अवतीर्य) सूत, विनीतवेषेण प्रवेष्टव्यानि तपोवनानि नाम । इदं तावत् गृह्यताम् । (इति सूतस्याभरणानि धनुश्चोपनीय) सूत, यावदाश्रमवासिनः दृष्ट्वाऽहमुपावर्ते तावदार्द्रपृष्ठाः क्रियन्तां वाजिनः।

सूतः – तथा । (इति निष्क्रान्तः ।)

भाषाभ्यासः

१) माध्यमभाषया उत्तरत । दुष्यन्तस्य कानि स्वभाववैशिष्ट्यानि ज्ञायन्ते ?

भासः इति संस्कृतनाट्यसृष्टेः प्रथमः नाटककारः । तस्य शैली सुबोधा सरसा च । भासनाटकचक्रे महाभारतकथाम् अनुसृत्य लिखितः शोकात्मकः एकाङ्कः नाम 'कर्णभारम्' । अस्मिन् प्रसङ्गे शक्रः नाम इन्द्रः याचकरूपेण आगत्य कर्णं कवचकुण्डलानि याचते ।

(ततः प्रविशति याचकरूपेण शक्रः ।)

शक्रः – (कर्णमुपगम्य) भोः कर्ण, महत्तरां भिक्षां याचे ।

कर्णः – दृढं प्रीतोऽस्मि भगवन् । एषोऽहं नमस्करोमि ।

शक्रः – (आत्मगतम्) किं नु खल्वहं वदामि ? यदि दीर्घायुर्भवेति वदेयम् दीर्घायुर्भवेत् । यदि न वदेयम् मूढ इति मां परिभवति । तस्माद् उभयं परिहृत्य किं नु खलु भाषे ? भवतु, दृष्टम् । (प्रकाशम्) भोः कर्ण, सूर्य इव, चन्द्र इव, हिमवान् इव, सागर इव तिष्ठतु ते यशः ।

कर्णः – भगवन्, किं नोक्तम् दीर्घायुर्भवेति ? अथवा यदुक्तं तदेव शोभनम् । यतः हतेषु देहेषु गुणाः धरन्ते । भगवन्, किमिच्छसि ? किमहं ददामि ?

शक्रः – महत्तरां भिक्षां याचे ।

कर्णः – महत्तरां भिक्षां भवते प्रदास्ये । गोसहस्रं ददामि ।

शक्रः – गोसहस्रमिति ? मुहूर्तकं क्षीरं पिबामि । नेच्छामि कर्ण, नेच्छामि ।

कर्णः – किं नेच्छति भवान् ? अपर्याप्तं कनकं ददामि ।

शक्रः – गृहीत्वा गच्छामि । नेच्छामि कर्ण, नेच्छामि ।

कर्णः – तेन हि जित्वा पृथ्वीं ददामि ।

शक्रः – पृथिव्या किं करिष्यामि । नेच्छामि कर्ण, नेच्छामि ।

कर्णः – अथवा मच्छिरो ददामि ।

शक्रः – अविहा । अविहा ।

कर्णः – न भेतव्यम् न भेतव्यम् । अन्यदपि श्रूयताम् । अङ्गैः सहैव जनितं कवचं कुण्डलाभ्यां सह ददामि ।

शक्रः – (सहर्षम्) ददातु, ददातु ।

भाषाभ्यासः

१) माध्यमभाषया उत्तरत । शक्रस्य कपटं विशदीकुरुत ।

7LSUSV